

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 215/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 32PP/16/2024 zo 4. decembra 2024 a proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/4/2025 z 21. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 32PP/16/2024 zo 4. decembra 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3Tos/4/2025 z 21. januára 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“). Navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a priznať mu finančné zadostučinenie v celkovej sume 21 000 eur. Taktiež požiadal o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie o jeho ústavnej sťažnosti.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ požiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.
3. Napadnutým uznesením okresného súdu bola jeho žiadosť zamietnutá. Napadnutým uznesením krajského súdu bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu okresného súdu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom tvrdí, že pôvodne bol síce odsúdený za obzvlášť závažný zločin, avšak po novelizácii Trestného zákona ide už „iba“ o zločin. Keďže z jemu uloženého trestu vykonal už dve tretiny, mal by mať možnosť podmieneného prepustenia. Okresný a krajský súd však svojvoľným spôsobom rozhodli o tom, že formálne podmienky v danom čase napriek novelizácii Trestného zákona nespĺňal.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa napadnutým uznesením okresného súdu a napadnutým uznesením krajského súdu, ktoré boli vydané na podklade jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.
6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením okresného súdu:

7. Ústavný súd konštantne poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. V zmysle princípu subsidiarity poskytuje ústavný súd ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy len za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný orgán verejnej moci v rámci jemu zverenej právomoci (m. m. I. ÚS 211/2022, II. ÚS 270/2021, II. ÚS 190/2022, II. ÚS 387/2022, III. ÚS 397/2023).
8. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľ mal možnosť podať proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť, pričom túto možnosť aj využil a posúdenie všetkých jeho relevantných námietok tak bolo v právomoci krajského súdu.
9. Na prerokovanie tejto časti ústavnej sťažnosti tak nemá ústavný súd danú právomoc, a preto ju bolo ako takú potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením krajského súdu:

10. Sťažovateľ namieta, že závery krajského súdu vyjadrené v jeho napadnutom uznesení sú svojvoľné, a teda porušujúce jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Keďže je v dôsledku uvedeného naďalej vo výkone trestu odňatia slobody, došlo aj k porušeniu jeho práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a 2 ústavy a jeho práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) a ods. 4 dohovoru.

11. Ústavný súd stabilne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04). Ak ide o argument, ktorý je vo veci rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06).

12. Krajský súd v napadnutom uznesení sťažovateľovi objasnil, že na splnenie formálnej podmienky na prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je pri odsúdení za obzvlášť závažný zločin potrebné vykonať tri štvrtiny uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Sťažovateľ v čase podania žiadosti túto podmienku nespĺňal a bude ju spĺňať až 27. júla 2025. Pokiaľ argumentoval novelizáciu Trestného zákona, krajský súd poukázal na závery okresného súdu o tom, že z Trestného zákona, Trestného poriadku a ani príslušnej judikatúry nevyplýva možnosť prekvalifikovať pre účely podmieneného prepustenia skutok po novele Trestného zákona na miernejšiu právnu kvalifikáciu tak, aby odsúdený formálnu podmienku splnil skôr.

13. Podľa názoru ústavného súdu prezentované právne závery krajského súdu nemožno považovať za svojvoľné, ako to v ústavnej sťažnosti tvrdí sťažovateľ. Sťažovateľ správnosť a ústavnoprávnu udržateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu konkrétnym a relevantným spôsobom nespochybnil, ale ústavný súd v podstate žiada o prehodnotenie právnych záverov krajského súdu z pozície v podstate nadriadeného súdu (súdu tretieho stupňa), čo však nie je úlohou ústavného súdu v tomto konaní.

14. Ústavný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že dôvody uplatnené v ústavnej sťažnosti v spojení so skutkovými okolnosťami veci nasvedčujú záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi napadnutým uznesením krajského súdu a obsahom namietaných práv, čo by v prípade vecného posudzovania ústavnej sťažnosti viedlo k záveru o jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

15. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a ak hoci len jeden z nich nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť. Absencia potenciálneho úspechu ústavnej sťažnosti v podobe identifikovaných dôvodov jej zjavnej neopodstatnenosti zakladá dôvod na záver, že u sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, čo vedie ústavný súd k rozhodnutiu o nevyhovení

žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (bod 1 výroku tohto uznesenia). Nevyhovenie tejto žiadosti zároveň zakladá zákonný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

16. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu